

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 24 /2024
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λευκάδας η οποία ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Λευκάδας και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Φεβρουαρίου 2024, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ των:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Του Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ» με ΑΦΜ: 999538617 της Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου και αριθμό ΓΕΜΗ: 161712601000, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, επί της οδού Χ. Σαμπάγ- Σ. Χουρί αρ. 3 (3^{ος} όροφος), και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του (Δ.Σ Πατρών), που υπέγραψε και προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 α' Κ.Πολ.Δ και δεν παραστάθηκε κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: (ΑΦΜ , ο οποίος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας ατομικής επιχείρησης που λειτουργεί επί της οδού Δ. Βερροιώτη αρ. 11 στη Λευκάδα, ήτοι του μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που λειτουργεί στην ίδια παραπάνω διεύθυνση, ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο του (Δ.Σ , που υπέγραψε και προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 α' Κ.Πολ.Δ και δεν παραστάθηκε κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση.

Το ενάγον με την από 09-05-2023 (αριθμ. έκθεσης κατάθεσης 24/09-05-2023) αγωγή του, η οποία απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό, ζητεί να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας ορίσθηκε δικάσιμος η ως άνω αναφερόμενη κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I. Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς.....τα οπτικοακουστικά έργα.....» (ΑΠ 114/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 350/2012 ΔιΜΕΕ 2012.363). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α)..., β)...,γ)...,δ)...,ε)...,στ)...,ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ)...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το

άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

II. Περαιτέρω, με το Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20-07-2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν. 2121/1993, ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014) και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39.....Επιπλέον, το άρθρο 6 του ως άνω νόμου καθορίζει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί

συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο Ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, στο άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και

(Τακτική Διαδικασία)

όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Επιπλέον, το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζει: «1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος-μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος, ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία

συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. Στο δε άρθρο 23 προβλέπεται: «2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι., αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου με μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι. (ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΚαστορ 48/2018 Α' δημοσίευση στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

III. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 1 και 2 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση τ... 914 του Α.Κ, καθώς και

(Τακτική Διαδικασία)

οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει την εν λόγω διάταξη, για ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή συμπεριφορά (ΑΠ 1030/2010, ΑΠ 872/2009, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδειά του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' Ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (βλ. ΕφΑθ 51/2013, ό.π., και Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 8^η έκδοση, σελ. 439-443, Κοτσίρη, Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας, σελ. 203, Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, σελ. 252).

Με την υπό κρίση αγωγή, το ενάγον εκθέτει ότι είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες, υποεκδότες μουσικών έργων, καθώς και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Ότι τα μέλη του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητάς του οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο, Ότι, επιπλέον, το ενάγον έχει καταστεί μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην

αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι το ενάγον, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερόμενους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο περιγραφόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο είναι δημοσιευμένο. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας ατομικής επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος ψυχαγωγίας, επί της οδού στην
πόλη της Λευκάδας με τον διακριτικό τίτλο

εμβαδού 100 τ.μ περίπου, αν και προέβη σε δημόσια παρουσίαση των μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων από το ενάγον δικαιούχων, στα οποία γίνεται δειγματοληπτική αναφορά κατ' έτος, προς το κοινό και συγκεκριμένα στους πελάτες του, α) είτε μόνο με απλά μηχανικά μέσα (χωρίς φυσικό πρόσωπο disk jockey), β) είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, χωρίς disk jockey) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος με σκοπό τη δημιουργία χρήσιμης και ωφέλιμης για το χώρο ατμόσφαιρας σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες που προσφέρει στο κοινό-πελάτες, εν τούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική έγγραφη άδεια προς τούτο. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από το ενάγον δικαιωμάτων, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως και δη βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου και η οποία (αμοιβή) ανέρχεται στο ποσό των 987,04 ευρώ για το έτος 2018, στο ποσό των 987,04 ευρώ για το έτος 2019, στο ποσό των 872,96 ευρώ για το έτος 2020, στο ποσό των 872,96 ευρώ για το έτος 2021 και στο ποσό των 1.130,88 ευρώ για το έτος 2022, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην αγωγή μαθηματικούς υπολογισμούς, καθώς και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη το ενάγον, καθώς έχει θιγεί η φήμη και η πίστη του, όπως εκτίθεται. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, το ενάγον ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει ως αποζημίωση

(Τακτική Διαδικασία)

το διπλάσιο της οφειλόμενης αμοιβής για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021 και 2022, ήτοι το συνολικό ποσό των 4.850,88 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 8.570,88 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, άλλως και όλως επικουρικώς να του καταβάλει το ποσό των 2.425,44 ευρώ κατά τις περι αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, αφού κατά το ποσό αυτό κατέστη πλουσιότερος από την άνευ αδείας και άνευ καταβολής των αντίστοιχων πνευματικών δικαιωμάτων δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων του προστατευόμενου και εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του ενάγοντος στην επιχείρησή του κατά τα έτη 2018-2022, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως. Επιπλέον, ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην καταβολή της εν γένει δικαστικής του δαπάνης ύψους 600 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%, που αντιστοιχεί στην αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του, στην σύνταξη, κατάθεση και επίδοση της αγωγής κ.λ.π..

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα υπό κρίση η αγωγή, η οποία κατά τα προαναφερόμενα στο προεισαγωγικό τμήμα της απόφασης, κατατέθηκε μετά την ισχύ του Ν. 4335/2015, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 1, 7, 9, 10, 14 παρ. 1^α και 25 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ), για να εκδικαστεί κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία, αφού τηρήθηκε προηγουμένως η προδικασία των άρθρων 215 και 237 παρ. 1-4 Κ.Πολ.Δ, όπως ισχύει μετά τη νομοθετική μεταβολή που επέφερε ο Ν. 4335/2015 σε συνδυασμό με το άρθρο 147 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ, όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4335/2015 και 4411/2016 ήτοι: α) τη νόμιμη και εμπρόθεσμη επίδοση της αγωγής μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από την κατάθεσή της προς τον εναγόμενο (βλ. την υπ' αριθμ. 3272Δ'/01-06-2023 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με έδρα το Πρωτοδικείο Λευκάδας, Γεωργίου Ε. Τζεφριού), β) κατάθεση προτάσεων και προσκόμιση αποδεικτικών επίδοσης και αποδεικτικών μέσων-διαδικαστικών και νομιμοποιητικών εγγράφων που επικαλούνται οι διάδικοι μέσα σε 90 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής (09-10-2023 το ενάγον και 06-10-2023 ο εναγόμενος) και γ) κατάθεση προσθήκης-αντίκρουσης μέσα σε 15 ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας (24-10-2023 το ενάγον). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη, απορριπτόμενου του

περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου ως αβασίμου, εφόσον, σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν στην μείζονα σκέψη της παρούσας, περιέχει όλα τα αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου στοιχεία και το ενάγον επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του Ν. 4481/2017 για όλα τα έργα των ενδεικτικά κατονομαζόμενων στην αγωγή δικαιούχων (ημεδαπών και αλλοδαπών), των οποίων γίνεται δειγματοληπτική αναφορά σ' αυτήν. Κατά συνέπεια, το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνον αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων πνευματικών δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους και μόνον όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς) [βλ. ΜονΕφΑθ 3343/2019, ΔΕΕ 11/2019, ΜονΕφΘεσ 78/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή είναι νόμιμη, ερειδόμενη, κατά την κύρια βάση της, στις διατάξεις των άρθρων 71, 346 Α.Κ, 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1 και 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, 2 παρ. 1, 6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 εδ. γ' Κ.Πολ.Δ, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 904 επ., 346 Α.Κ, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 εδ. γ' Κ.Πολ.Δ όσον αφορά την επικουρική βάση της. Για το παραδεκτό της συζητήσεώς της: α) έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό 620898467954 0415 0042 και το από 16-10-2023 παραστατικό πληρωμής του μέσω myAlpha Wed με αριθμό συναλλαγής β) προσκομίζεται από τον ενάγοντα το από 02-05-2023 ενημερωτικό έγγραφο περί δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς του άρθρου 3 παρ. 2 ν. 4640/2019. Επιπλέον, έχει κατατεθεί από τους διαδίκους η έγγραφη πληρεξουσιότητα της διάταξης του άρθρου 96 Κ.Πολ.Δ (βλ. την από 26-09-2023 εξουσιοδότηση του

(Τακτική Διαδικασία)

ενάγοντος προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο του και την από 04-10-2023 εξουσιοδότηση του εναγόμενου προς την πληρεξούσια δικηγόρο του). Επομένως, η αγωγή πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, αφού έχουν προσκομιστεί τα γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων εκ μέρους των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων (άρθρ. 61 παρ. 1 και 4 του ν. 4194/2013).

Από την υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΠΑΤΡ_ΕΒ_001323_2023/04.10.2023 ένορκη βεβαίωση μάρτυρα ενώπιον της δικηγόρου Πατρών η οποία ελήφθη νόμιμα σύμφωνα με το άρθρο 422 Κ.Πολ.Δ, μετά από προηγούμενη νομότυπη κλήτευση του εναγομένου (βλ. την υπ' αριθμ. 3272Δ'/01-06-2023 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με έδρα το Πρωτοδικείο Λευκάδας, με την οποία επιδόθηκε στον εναγόμενο η από 01-06-2023 κλήση-γνωστοποίηση εξέτασης μαρτύρων), την οποία επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον και η οποία λαμβάνεται παραδεκτά υπόψη κατά την προκείμενη διαδικασία, τις υπ' αριθμ. 2.741/04-10-2023 και 2.724/04-10-2023 ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών οι οποίες ελήφθησαν νόμιμα σύμφωνα με το άρθρο 422 Κ.Πολ.Δ, μετά από προηγούμενη νομότυπη κλήτευση του ενάγοντος (βλ. την υπ' αριθμ. 11076^Ε/28-09-2023 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, με την οποία επιδόθηκε στο ενάγον η από 27-09-2023 κλήση-γνωστοποίηση εξέτασης μαρτύρων), τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος και οι οποίες λαμβάνονται παραδεκτά υπόψη κατά την προκείμενη διαδικασία, τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν εκατέρωθεν οι διάδικοι για να χρησιμεύσουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3 και 339 Κ.Πολ.Δ), και τους ισχυρισμούς των διαδίκων που περιέχονται στις έγγραφες προτάσεις τους, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το ενάγον ν.π.ι.δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ» είναι μη κερδοσκοπικό

νομικό πρόσωπο που συνεστήθη νόμιμα με την υπ' αριθμ. 5/2001 πράξη του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καταχωρήθηκε στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και ακολούθως χορηγήθηκε έγκριση για τη λειτουργία του ως Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης, δυνάμει της υπ' αριθμ. 2170/2003 Απόφασης (Διοικητική άδεια) του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β' 323/18.3.2003), εν συνεχεία δε, με το από 07.07.2022 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μελών του, το οποίο καταχωρήθηκε στο ΓΕΜΗ με Κ.Α.Κ 3000590/08.08.2022, τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε το καταστατικό του, σύμφωνα με τις διατάξεις των ν. 1667/1986 και 4919/2022, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. πρωτ. 2679639/09.08.2022 ανακοίνωση του ΓΕΜΗ. Το ενάγον, ως νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στην ένδικη αγωγή μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες, υποεκδότες μουσικών έργων, καθώς και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Τα μέλη του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητάς του οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο, Επιπλέον, το ενάγον έχει καταστεί μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, που έχουν τη συντριπτική πλειοψηφία του παγκοσμίου χρησιμοποιούμενου ρεπερτορίου (π.χ PRS- Βρετανικό & Κυπριακό ρεπερτόριο, SESAC, ASCAP, BMI-αμερικανικό ρεπερτόριο, GEMA-γερμανικό ρεπερτόριο κ.λ.π.), οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτό δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερόμενους έναντι οικονομικού

(Τακτική Διαδικασία)

ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο καταρτισθέν από αυτόν αμοιβολόγιο, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017, το οποίο είναι δημοσιευμένο, αφού έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του και έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Π.Ι. (Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας), αναρτηθέν και στην επίσημη ιστοσελίδα αυτού. Τα κριτήρια που προσδιορίζουν τα πνευματικά δικαιώματα για τη δημόσια εκτέλεση του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος οργανισμού και τα οποία περιέχονται στο ως άνω αμοιβολόγιό του, είναι ανάλογα με τη χρήση, εκτέλεση και εκμετάλλευση των μουσικών έργων σε συνδυασμό με το είδος, την μορφή, τον σκοπό, την χωρητικότητα, τον χώρο και τη διάρκεια λειτουργίας εκάστης επιχείρησης. Για τον υπολογισμό της αμοιβής του δικαιώματος των δημιουργών για κάθε είδους χρήση στον παραπάνω κατάλογο αμοιβών (αμοιβολόγιο), λαμβάνονται υπόψη διάφορα αντικειμενικά κριτήρια, όπως είναι η σπουδαιότητα της μουσικής στην συγκεκριμένη επιχείρηση, εάν δηλαδή αυτή είναι απαραίτητη ή χρήσιμη, εάν η μουσική εκτελείται ζωντανά από ορχήστρα και καλλιτέχνες ή από μηχανικά μέσα (π.χ. ραδιόφωνο, τηλεόραση, κασετόφωνο, πικάπ, στερεοφωνικό συγκρότημα, cdplayer, mp3 player), εάν η επιχείρηση βρίσκεται σε αστική ή τουριστική ή άλλη περιοχή κ.λ.π. Περαιτέρω, ο υπολογισμός των δικαιωμάτων γίνεται για ολόκληρο τον μήνα λειτουργίας της κάθε επιχείρησης και για την χρονική περίοδο που αυτή λειτουργεί, λαμβάνοντας υπόψη τα διεθνώς κρατούντα στις άλλες χώρες, τουλάχιστον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον εκπροσωπεί, προστατεύει και διαχειρίζεται το μέγιστο μέρος του ξένου μουσικού έργου στην Ελλάδα. Στις μορφές εκμεταλλεύσεως του έργου των πνευματικών δημιουργών μελών του, περιέχεται και η χορήγηση αδειών για την πάσης φύσεως ζωντανή αλλά και δια μηχανικών μέσων δημόσια εκτέλεση του πνευματικού έργου στα κέντρα διασκέδασης, τις ντισκοτέκ, τις ταβέρνες, τα μπαρ, τις καφετέριες, ξενοδοχεία, εστιατόρια, καφενεία, εμπορικά καταστήματα, συναυλίες, κινηματογράφους, θέατρα, αλλά και όπου αλλού εκτελείται δημόσια μουσική. Για την χορήγηση των παραπάνω αδειών, οι οποίες είναι έγγραφες κατά το νόμο σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2121/1993, καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας περιέχεται στο δημοσιευμένο αμοιβολόγιο του ενάγοντος οργανισμού. Κατά το άρθρο 32 του ν. 2121/1993, η αμοιβή την οποία οφείλει να καταβάλει ο χρήστης συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού αυτού είναι

όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του χρήστη και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: ι) Η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, ιι) Τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί και ιιι) Η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας ατομικής επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος ψυχαγωγίας, που βρίσκεται επί της οδού

στην πόλη της Λευκάδας, με τον διακριτικό τίτλο

εμβαδού 100 τ.μ περίπου, το οποίο λειτουργεί εποχιακά στην παραπάνω διεύθυνση κατά τους μήνες Μάϊο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο εκάστου έτους. Για αδειοδότηση χρήσης πνευματικών δικαιωμάτων από επιχειρήσεις όπως αυτή του εναγόμενου, τα πνευματικά δικαιώματα υπολογίζονται σε εφ' άπαξ μηνιαίο ποσό και όχι σε ποσοστό επί των εσόδων ή εξόδων και τούτο διότι, όπως προαναφέρθηκε, η βάση του υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να υπολογισθεί, τα δε έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο αυτής είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί. Ο εναγόμενος, στα πλαίσια της λειτουργίας της επιχείρησής του, εκτελεί από 01.05.2018 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσεως, ο ίδιος ή/ και δια των νομίμων εκπροσώπων, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων του, εντός του καταστήματός του, δημόσια έργα του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος οργανισμού, προσφέροντας μουσική στους πελάτες του για την ψυχαγωγία τους, α) κατά τους μήνες Μάϊο, Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2018, κατά τους μήνες Μάϊο, Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2019, κατά τους μήνες Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2020, κατά τους μήνες Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2021 και κατά τους μήνες Μάϊο, Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2022, με χρήση απλών μηχανικών μέσων και β) κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2018 κατά τους μήνες Ιούλιο και

(Τακτική Διαδικασία)

Αύγουστο του έτους 2019, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2020, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2021 και κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2022 με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, χωρίς disk jockey) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (π.χ. με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες το μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.), με σκοπό τη δημιουργία χρήσιμης και ωφέλιμης για το χώρο ατμόσφαιρας σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες που προσφέρει στο κοινό-πελάτες. Συγκεκριμένα στις 02.09.2022, ημέρα Παρασκευή και μεταξύ των ωρών 21:10' μ.μ. και 21:45 μ.μ., με γνώση και δόλο και παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του ενάγοντος (τόσο προφορικές όσο και γραπτές), έκανε χρήση και εκμετάλλευση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος στο πλαίσιο λειτουργίας του παραπάνω καταστήματος, χωρίς την προηγούμενη και εκ του νόμου απαιτούμενη έγγραφη άδεια του ενάγοντος, δηλαδή παράνομα και υπαίτια, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 3, 13, 14, 63 και 66 του ν. 2121/1993 (όπως η παρ. 1 αυτού αντικαταστάθηκε από την παρ. 9 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002), και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, προέβη σε εμπορική χρήση του εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του ενάγοντος, ήτοι εκτέλεσε δημόσια, χωρίς την εκ του νόμου απαιτούμενη έγγραφη άδεια του ενάγοντος οργανισμού, τα πιο κάτω αναφερόμενα μουσικά έργα, που είναι έργα των μελών των ως άνω αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, με τους οποίους το ενάγον έχει συνάψει τις ρηθείσες συμβάσεις εκπροσώπησης και σύμφωνα με τους όρους αυτών, το έχουν εξουσιοδοτήσει να διαχειρίζεται και προστατεύει τα δικαιώματα των μελών τους, ήτοι τα τραγούδια: 1) PERFIDIA του DOMINGUEZ BORRAS ALBERTO του μεξικάνικου ρεπερτορίου SACM, 2) CUANDO VUELVA A TU LADO της GREVER MARIA του αμερικάνικου ρεπερτορίου ASCAP 3) QUERIDO AMOR του BORREGO LINARES FERNANDO του ισπανικού ρεπερτορίου SGAE, 4) SI SE ENAMORA DE MÍ του BORREGO LINARES FERNANDO του ισπανικού ρεπερτορίου SGAE, 5) CANTEN του BORREGO LINARES FERNANDO του ισπανικού ρεπερτορίου SGAE κ.λ.π., όπως προκύπτει από την σαφή κατάθεση του

μάρτυρα αποδείξεως .

η οποία περιέχεται στην υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΠΑΤΡ_ΕΒ
__001323/04.10.2023 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της δικηγόρου Πατρών

ο οποίος καταθέτει ότι στον δειγματοληπτικό έλεγχο που πραγματοποίησε κατά την επίσκεψή του στο κατάστημα του εναγομένου στις 02.09.2022, ημέρα Παρασκευή και μεταξύ των ωρών 21:10'μ.μ. και 21:45'μ.μ, διαπιστώθηκε η άνευ αδείας του ενάγοντος οργανισμού δημόσια εκτέλεση των παραπάνω τραγουδιών και η οποία δεν αντικρούεται επαρκώς από κάποιο αντίμαχο αποδεικτικό μέσο. Το ενάγον είχε προηγουμένως παραδώσει στον εναγόμενο το υπ' αριθμ. 8.282/01.09.2021 απογραφικό-ενημερωτικό δελτίο, δια του εξουσιοδοτημένου συνεργάτη του αφού επισκέφθηκε το κατάστημά του και διαπίστωσε την δημόσια εκτέλεση μουσικής, τον ενημέρωσε για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης από τον Οργανισμό και το ύψος των καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων, ενώ, επίσης, του απέστειλε και το υπ' αριθμ. 11.150/14.04.2022 απογραφικό-ενημερωτικό δελτίο. Επίσης, του είχε απευθύνει σχετικά στην ηλεκτρονική του διεύθυνση και τις από 08-09-2021 και από 06-05-2022 επιστολές οφειλής του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης του οργανισμού του, με ενσωματωμένο πίνακα όπου αναλύονται οι οφειλόμενες αμοιβές βάσει της χρήσης μουσικής για τις επίδικες χρονικές περιόδους, προκειμένου να του καταβάλει την αμοιβή του για την επίδικη χρήση των μουσικών έργων του ρεπερτορίου του ενάγοντος στο κατάστημά του, καθώς επίσης, του απέστειλε και την από 18-10-2021 ηλεκτρονική επιστολή/e-mail όχλησης. Ο εναγόμενος, όμως, ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για την χρήση του ρεπερτορίου του ενάγοντος, συνεχίζοντας την εν γνώσει του παράνομη, υπαίτια και άνευ αδείας του ενάγοντος δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από αυτό μουσικών έργων καθ' όλη τη διάρκεια του επίδικου χρονικού διαστήματος των ετών 2018-2022. Έτσι, το ενάγον, μετά τη διενέργεια του ως άνω δειγματοληπτικού ελέγχου, τον όχλησε εκ νέου, με την από 03-10-2022 ηλεκτρονική επιστολή της Νομικής Υπηρεσίας δημόσιας εκτέλεσης του Οργανισμού του, δια της οποίας του γνωστοποίησε τις ένομες συνέπειες από την παράλειψη λήψης αδείας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής. Ωστόσο, παρά τις συνεχείς οχλήσεις του ενάγοντος, ο εναγόμενος δεν παρουσίασε καμία απολύτως πρόθεση συνεργασίας και εξακολουθεί να προβαίνει μέχρι και σήμερα σε άνευ αδειοδοτήσεως χρήση και εκμετάλλευση του ρεπερτορίου του. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του εναγομένου ότι «στον πίνακα χωρών του ~~εξωτερικού~~ που επισυνάπτεται

(Τακτική Διαδικασία)

στην κρινόμενη αγωγή και περιλαμβάνει τους αλλοδαπούς οργανισμούς που εκπροσωπεί ο Οργανισμός, δεν περιλαμβάνεται η ΚΟΥΒΑ, τη μουσική της οποίας και μόνο υπηρετεί και προωθεί ο εναγόμενος, ούτε αντίστοιχος κουβανικός οργανισμός διαχείρισης», τούτος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθώς η εκπροσώπηση δεν αφορά χώρες, ούτε είδη μουσικής, παρά μόνον αφορά καλλιτέχνες/δημιουργούς (συνθέτες και στιχουργούς) και το ρεπερτόριό τους. Ακόμη, ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ο Οργανισμός «δεν απέδειξε ότι είναι αντισυμβαλλόμενος με αλλοδαπό οργανισμό διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων καλλιτεχνών προερχόμενων από την Κούβα», στερείται βασιμότητας καθότι, λόγω του τεκμηρίου του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 δεν τίθεται θέμα απόδειξης εκ μέρους του Οργανισμού. Άλλωστε, το περιεχόμενο της ένδικης αγωγής και ειδικότερα η δημόσια εκτέλεση των αναφερομένων στην αγωγή τραγουδιών «στις 02.09.2022, ημέρα Παρασκευή, μεταξύ των ωρών 21:10' μ.μ. και 21:45' μ.μ.», αποδεικνύεται τόσο από τις προσαγόμενες εκτυπώσεις της εφαρμογής SHAZAM, όσο και από την ένορκη κατάθεση του ίδιου του διενεργήσαντος τον έλεγχο υπαλλήλου. Όσον αφορά δε τον ισχυρισμό του εναγομένου σχετικά με το ελληνικό ρεπερτόριο, αυτός αλυσιτελώς προβάλλεται καθόσον η κρινόμενη αγωγή έχει ασκηθεί για την χωρίς άδεια δημόσια εκτέλεση μουσικής αλλοδαπών καλλιτεχνών και ΟΣΔ που εκπροσωπούνται και προστατεύονται από το ενάγον ν.π.ι.δ και όχι έλληνες καλλιτέχνες/δημιουργούς. Ακόμη, ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι κατά τα έτη 2019, 2020 και 2021 δεν επιτρεπόταν η αναπαραγωγή μουσικής ως μέτρο κατά της διασποράς του κορωνοϊού (Covid 19) και ότι το κατάστημά του δεν λειτούργησε κανονικά τα παραπάνω έτη καθόσον είτε ήταν εντελώς κλειστό είτε λειτουργούσε χωρίς τη χρήση μουσικής, αφού αυτό απαγορευόταν, στερείται βασιμότητας και τούτο διότι αφενός μεν, τα περιοριστικά μέτρα είχαν διάρκεια ουσιαστικά έως την άνοιξη του 2021 αφού τα καλοκαίρια τα μέτρα ατονούσαν λόγω τουρισμού, αφετέρου δε, στην προσαγόμενη μετ' επικλήσεως από το ενάγον ανάρτηση/φωτογραφία στο Facebook, με ημερομηνία Ιούλιος 2021, σαφώς απεικονίζεται ένας καλλιτέχνης (πιθανώς ο εναγόμενος) να παίζει κιθάρα, συνοδεία τραγουδίστριας, γεγονός που αποδεικνύει ότι η επιχείρησή του λειτουργούσε κανονικά με τη χρήση μουσικής. Επίσης, ο επικουρικός προβαλλόμενος ισχυρισμός του εναγομένου ότι το κατάστημά του υπάγεται σε άλλη κατηγορία αμοιβολογίου, ήτοι στις επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απλά χρήσιμη

και η χρήση της βοηθητική, είναι απορριπτέος ως αόριστος και αντιφατικός, αφού, όπως ο ίδιος συνομολογεί (σελ. 14 των προτάσεών του), διατηρεί εμπορική επιχείρηση καφετέριας-μπαρ και εξ ορισμού σε αυτά τα καταστήματα η χρήση της μουσικής είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι δεν νοείται μπαρ που να λειτουργεί από το απόγευμα μέχρι και τις βραδινές ώρες και δεν αναπαράγει μουσική, ούτε νοείται μπαρ όπου οι θαμώνες πηγαίνουν από το απόγευμα μέχρι και τις βραδινές ώρες για να διασκεδάσουν, και να διασκεδάζουν χωρίς μουσική, αφού βασικός σκοπός αυτών των καταστημάτων και αντίστοιχα των θαμώνων τους, είναι η διασκέδαση. Στο σημείο αυτό οι καταθέσεις των μαρτύρων ανταποδείξωσ

και οι οποίες περιέχονται στις υπ' αριθμ. 2.741/04.10.2023 και 2.742/04.10.2023 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών κρίνονται στο σύνολό τους αναξιόπιστες.

Περαιτέρω, για τις επιχειρήσεις όπως αυτή του εναγομένου, δηλαδή για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος μπαρ, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής: α) με χρήση απλών μηχανικών μέσων και β) με χρήση είτε ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, χωρίς disk jockey) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (λ.χ. με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες το μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.), το κατά τα ανωτέρω σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017 καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν νομίμως αμοιβολόγιο του ενάγοντος, για τα καταστήματα επιφανείας 0-100 τ.μ (κατηγορίες Α.03-ΑΜ και Α06-ZΜ/ΜΧ, αντίστοιχα), ορίζει ως ακολούθως το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων για την δημόσια εκτέλεση μουσικής: 1] Για το έτος 2018: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Μάϊος, Ιούνιος, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος), το ποσό των 46,00 μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούλιος και Αύγουστος) το ποσό των 107,00 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%. 2] Για το έτος 2019: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Μάϊος, Ιούνιος, Σεπτέμβριος,

(Τακτική Διαδικασία)

Οκτώβριος), το ποσό των 46,00 μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούλιος και Αύγουστος) το ποσό των 107,00 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%. 3] Για το έτος 2020: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούνιος, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος), το ποσό των 46,00 μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούλιος και Αύγουστος) το ποσό των 107,00 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%. 4] Για το έτος 2021: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούνιος, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος), το ποσό των 46,00 μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούλιος και Αύγουστος) το ποσό των 107,00 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%. 5] Για το έτος 2022: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Μάιος, Ιούνιος, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος), το ποσό των 50,00 μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 100 τ.μ. (εν προκειμένω μήνες Ιούλιος και Αύγουστος) το ποσό των 128,00 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%. Συνεπώς, η αμοιβή που θα όφειλε (εάν είχε εκ των προτέρων ζητήσει την έγγραφη άδεια του ενάγοντος) να του καταβάλει ο εναγόμενος βάσει του αμοιβολογίου του, αναλύεται για τα επίδικα έτη 2018, 2019, 2020, 2021 και 2022, ως εξής: 1] Για το έτος 2018, ήτοι: α) από 01-05-2018 έως 30-06-2018 και από 01-09-2018 έως 31-10-2018 το ποσό των 46,00 € μηνιαίως X 4 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση απλών μηχανικών μέσων, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε

να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $46,00 \text{ €} \times 4 \text{ μήνες} = 184,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% και β) από 01-07-2018 έως 31-08-2018 το ποσό των $107,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 2$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $107,00 \text{ €} \times 2 \text{ μήνες} = 214,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24%. Επομένως, για το έτος 2018 ο εναγόμενος όφειλε να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των $(184,00 + 214,00 =) 398,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού $95,52 \text{ €}$ και συνολικά $398,00 + 95,52 = 493,52 \text{ €}$. 2] Για το έτος 2019, ήτοι: α) από 01-05-2019 έως 30-06-2019 και από 01-09-2019 έως 31-10-2019 το ποσό των $46,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 4$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση απλών μηχανικών μέσων, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $46,00 \text{ €} \times 4 \text{ μήνες} = 184,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% και β) από 01-07-2019 έως 31-08-2019 το ποσό των $107,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 2$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $107,00 \text{ €} \times 2 \text{ μήνες} = 214,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24%. Επομένως, για το έτος 2019 ο εναγόμενος όφειλε να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των $(184,00 + 214,00 =) 398,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού $95,52 \text{ €}$ και συνολικά $398,00 + 95,52 = 493,52 \text{ €}$. 3] Για το έτος 2020, ήτοι: α) από 01-06-2020 έως 30-06-2020 και από 01-09-2020 έως 31-10-2020 το ποσό των $46,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 3$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση απλών μηχανικών μέσων, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $46,00 \text{ €} \times 3 \text{ μήνες} = 138,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% και β) από 01-07-2020 έως 31-08-2020 το ποσό των $107,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 2$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $107,00 \text{ €} \times 2 \text{ μήνες} = 214,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24%. Επομένως, για το έτος 2020 ο εναγόμενος όφειλε να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των $(138,00 + 214,00 =) 352,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού $84,48 \text{ €}$ και συνολικά $352,00 + 84,48 = 436,48 \text{ €}$. 4] Για το έτος 2021, ήτοι: α) από 01-06-2021 έως 30-06-2021 και από 01-09-2021 έως 31-10-2021 το ποσό των $46,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 3$ μήνες

(Τακτική Διαδικασία)

που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση απλών μηχανικών μέσων, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $46,00 \text{ €} \times 3 \text{ μήνες} = 138,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% και β) από 01-07-2021 έως 31-08-2021 το ποσό των $107,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 2$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $107,00 \text{ €} \times 2 \text{ μήνες} = 214,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24%. Επομένως, για το έτος 2021 ο εναγόμενος όφειλε να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των $(138,00 + 214,00 =) 352,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού $84,48 \text{ €}$ και συνολικά $352,00 + 84,48 = 436,48 \text{ €}$. 5] Για το έτος 2022, ήτοι: α) από 01-05-2022 έως 30-06-2022 και από 01-09-2022 έως 31-10-2022 το ποσό των $50,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 4$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση απλών μηχανικών μέσων, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $50,00 \text{ €} \times 4 \text{ μήνες} = 200,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% και β) από 01-07-2022 έως 31-08-2022 το ποσό των $128,00 \text{ €}$ μηνιαίως $\times 2$ μήνες που λειτούργησε το κατάστημα αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση ζωντανής μουσικής, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει ανέρχονται στο ποσό των $128,00 \text{ €} \times 2 \text{ μήνες} = 256,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24%. Επομένως, για το έτος 2022 ο εναγόμενος όφειλε να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των $(200,00 + 256,00 =) 456,00 \text{ €}$ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού $109,44 \text{ €}$ και συνολικά $456,00 + 109,44 = 565,44 \text{ €}$. Συνεπώς, ο εναγόμενος οφείλει για τα επίδικα έτη (2018, 2019, 2020, 2021 και 2022) το συνολικό ποσό των $(493,52 \text{ €} + 493,52 \text{ €} + 436,48 \text{ €} + 436,48 \text{ €} + 565,44 \text{ €}) = 2.425,44 \text{ €}$. Με βάση τις παραπάνω ειδικές διατάξεις του ν. 2121/1993, σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις της αδικοπραξίας του Α.Κ (άρθρα 59, 60, 914 και 932 Α.Κ), ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στο ενάγον ν.π.ι.δ. οργανισμό για τα έτη 2018-2022 ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία έχει υποστεί αυτό από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του, η οποία τελεί σε αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ζημιογόνου γεγονότος (προσβολής) και ζημίας, το διπλάσιο του ποσού εκείνου που όφειλε ο εναγόμενος να του καταβάλει ως πνευματικά δικαιώματα, εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και

εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τα ανωτέρω, ως αποζημίωση για τα πνευματικά δικαιώματα των ετών 2018-2022, ο εναγόμενος οφείλει να καταβάλει στο ενάγον ν.π.ι.δ. το συνολικό ποσό των 4.850,88 €, ήτοι 2.425,44 € X 2, και ειδικότερα ανά έτος α) 2018: 493,52 € X 2 = 987,04 €, β) 2019: 493,52 € X 2 = 987,04 €, γ) 2020: 436,48 € X 2 = 872,96 €, δ) 2021: 436,48 € X 2 = 872,96 € και ε) 2022: 565,44 € X 2 = 1.130,88 €, ως αποζημίωσή του, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, το οποίο ποσό αποζημίωσης ισούται τουλάχιστον με το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται σε περιπτώσεις νόμιμης εκμετάλλευσης, παρόμοιας με αυτήν που έκανε παρανόμως ο εναγόμενος (δια των νομίμων εκπροσώπων του, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων του), χωρίς την απαιτούμενη άδεια του ενάγοντος ως Οργανισμού συλλογικής προστασίας και διαχείρισης της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Περαιτέρω, αναφορικά με την προβαλλόμενη με τις έγγραφες προτάσεις του εναγομένου ένσταση συμψηφισμού, λεκτέα τα εξής: i) Ένας Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ) δεν λειτουργεί ως γενικός εισπράκτορας όλων ανεξαιρέτως των απανταχού ευρισκόμενων καλλιτεχνών είτε τους εκπροσωπεί είτε όχι, διότι σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα υπήρχαν διάφοροι ΟΣΔ σε κάθε χώρα, αλλά ένας με παγκόσμια αρμοδιότητα, πράγμα, το οποίο, όμως, δεν συμβαίνει. Έτσι κάθε ΟΣΔ εκπροσωπεί και δικαιούται να αξιώνει και να διεκδικεί την καταβολή αμοιβής λόγω πνευματικών δικαιωμάτων για συγκεκριμένους καλλιτέχνες και ειδικότερα, αυτούς με τους οποίους έχει συμβληθεί, οι οποίοι είναι μέλη του και τους εκπροσωπεί. Για τους υπόλοιπους-μη μέλη του, κατά απολύτως λογική και νομική ακολουθία, ο κάθε ΟΣΔ δεν δικαιούται να αξιώνει την καταβολή αμοιβής εκ μέρους τους και προς όφελός τους. Η σύναψη συμβάσεων εκπροσώπησης, είτε αμοιβαίας είτε μονομερούς, με άλλους ΟΣΔ δεν καθιστά τα μέλη τους, κοινά μέλη. Δια των συμβάσεων εκπροσώπησης, όπως αναφέρεται και στην ένδικη αγωγή, παρέχεται το δικαίωμα και η δυνατότητα διεκδίκησης και είσπραξης αμοιβής πνευματικών δικαιωμάτων, στο όνομα και για λογαριασμό του εκπροσωπούμενου ΟΣΔ, ώστε αυτός στη συνέχεια να διανείμει τα ανάλογα ποσά στα μέλη του. Δεν γίνεται αμοιβαία ανταλλαγή των μελών τους, ώστε να υποχρεούνται να καταβάλουν απ' ευθείας στους καλλιτέχνες-μη μέλη τους, διότι έτσι, θα αποκλειόταν από την είσπραξη των δικαιωμάτων του, ο άλλος ΟΣΔ του οποίου ο καλλιτέχνης είναι μέλος. Ο εναγόμενος όμως, μολονότι τα ανωτέρω προφανώς τα γνωρίζει όντας μέλος ΟΣΔ ήδη από το έτος 1994,

(Τακτική Διαδικασία)

προκειμένου να ενισχύσει αποδεικτικά το επιχείρημα/ένστασή του περί συμψηφισμού, παραθέτει τμήματα, χωρία και εδάφια του Κανονισμού Διανομής, όπως αυτός δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Οργανισμού. Δεν παραθέτει όμως το αυτονόητο και σημαντικότερο: το γεγονός ότι, όπως αναφέρεται πριν από όλα στην ΕΙΣΑΓΩΓΗ του Κανονισμού «*Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ εισπράττει δικαιώματα από μια σειρά πηγών για λογαριασμό των μελών της....*». Βασική και απαραίτητη προϋπόθεση δηλαδή, για να λάβει ένας καλλιτέχνης/δημιουργός από τον ενάγοντα Οργανισμό (αλλά και κάθε ΟΣΔ) την αμοιβή για τα πνευματικά δικαιώματα που δικαιούται, είναι να είναι μέλος. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως αποδεικνύεται από τον περιεχόμενο στην αγωγή αναλυτικό κατάλογο των μελών του ενάγοντος και την προσαγόμενη μετ' επικλήσεως από 16.10.2023 βεβαίωση του ενάγοντος ν.π.ι.δ., ο εναγόμενος δεν είναι μέλος του ενάγοντος Οργανισμού, γεγονός που συνομολογεί και ο ίδιος άλλωστε, δηλώνοντας ρητά στην σελ. 14 των προτάσεών του ότι από το 1994 είναι μέλος του Κουβανικού Οργανισμού Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων των μουσικών (ACDAM). Παράλληλα, ο Οργανισμός αυτός δεν συνδέεται με το ενάγον με οποιουδήποτε είδους σύμβαση εκπροσώπησης, είτε αμοιβαίας, είτε μονομερούς. Επομένως, αφού δεν είναι μέλος του, ο εναγόμενος δεν δικαιούται να αξιώνει από το ενάγον την καταβολή αμοιβής για πνευματικά δικαιώματα. ii) Όπως αποδεικνύεται από το προσαγόμενο μετ' επικλήσεως από το ενάγον από 13.10.2023 έγγραφο εξαχθέν από το διεθνές γραφείο ΟΣΔ, ο εναγόμενος δεν έχει υπάρξει μέλος των αναφερόμενων αλλοδαπών ΟΣΔ καθ' όλη την διάρκεια του χρονικού διαστήματος 2013-2022, και συνεπώς στερείται της αναγκαίας ενεργητικής νομιμοποίησης για την προβολή της ένστασης συμψηφισμού. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το έγγραφο αυτό: α) ήταν μέλος της SIAE για όλο τον κόσμο από 01.01.1997 έως 31.12.2017, β) είναι μέλος της ACDAM μόνο για την περιοχή της Κούβας από 09.02.2022, γ) είναι μέλος της PRS για όλο τον κόσμο εκτός της Κούβας από 01.01.2022, δ) είναι μέλος της MCPS για όλο τον κόσμο εκτός της Κούβας από 09.02.2022 και ε) για την περίοδο από 01.01.2018 έως 31.12.2021 δεν φαίνεται να ήταν μέλος κάποιου οργανισμού. iii) Σε κάθε περίπτωση, ακόμη κι αν δεν ληφθεί υπόψη το άνω έγγραφο, εξακολουθεί να μην δικαιούται να αξιώνει από το ενάγον την καταβολή αμοιβής, ως μέλος των αλλοδαπών ΟΣΔ, με τις επωνυμίες PRS και ASCAP. Πέραν του ότι απλώς δηλώνει αλλά δεν αποδεικνύει ότι είναι μέλος του

ASCAP, ακόμη κι αν ήθελε γίνει δεκτό ότι το ενάγον είχε εισπράξει για λογαριασμό του και ότι δικαιούται αμοιβή για την δημόσια εκτέλεση των τραγουδιών και της μουσικής του ως μέλος των άνω ΟΣΔ, τα σχετικά εισπραχθέντα ποσά θα είχαν αποδοθεί στους εν λόγω αλλοδαπούς ΟΣΔ και όχι απευθείας στον εναγόμενο. Συνεπώς, η σχετική αξίωσή του πρέπει να στραφεί προς αυτούς και να ζητήσει από αυτούς να του καταβάλουν ό,τι νομίζει ότι δικαιούται. Δηλαδή εν προκειμένω το ενάγον στερείται παθητικής νομιμοποίησης για την προβολή της ενστάσεως συμψηφισμού, καθώς ο οφειλέτης είναι άλλος (οι αλλοδαποί ΟΣΔ). Άλλωστε ο εναγόμενος, δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται ότι από τους Οργανισμούς αυτούς, δεν έχει λάβει τα δικαιώματα που ισχυρίζεται ότι όντως του αναλογούν, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι μπορεί να τα έχει εισπράξει ήδη και τώρα να διεκδικεί να λάβει την ίδια αμοιβή δια δεύτερη φορά. iv) Ακόμη, η ως άνω προβαλλόμενη ένσταση είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη και απαράδεκτη, καθώς προσιδιάζει με ανταγωγή, αφού κατά η νομολογία, δεδομένου ότι προβάλλεται αυτοτελές ίδιο αίτημα, δηλ. η εκκαθάριση της αξίωσης που προβάλλεται ως βάση της ένστασης συμψηφισμού, δεν συνιστά μέτρο επίθεσης και άμυνας. Η θεωρούμενη ως ανταγωγή είναι απαράδεκτη ελλείψει προδικασίας, αφού δεν ασκήθηκε με ιδιαίτερο δικόγραφο (άρθρο 268 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ), το οποίο να επιδόθηκε στο ενάγον ν.π.ι.δ. μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από την κατάθεσή του (άρθρο 215 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 217 Κ.Πολ.Δ). v) Επίσης, η ως άνω ένσταση είναι απορριπτέα και ως αόριστη, καθώς ο εναγόμενος δεν αναφέρει το χρονικό διάστημα που είναι μέλος των αλλοδαπών ΟΣΔ, προκειμένου να διασταυρωθεί εάν η ιδιότητα του μέλους, συμπίπτει με την επίδικη 10ετία. Μόνο για το Κουβανέζικο (ACDAM) αναφέρει ως εναρκτήριο έτος το 1994, αλλά όπως προεκτέθηκε, με αυτόν τον ΟΣΔ δεν συνδέει το ενάγον οποιουδήποτε είδους σύμβαση εκπροσώπησης, είτε αμοιβαίας, είτε μονομερούς. vi) Ακόμη, ο προσδιορισμός της οφειλόμενης αμοιβής σε ποσό ύψους 100 ευρώ μηνιαίως είναι παντελώς αόριστος, αφού ο εναγόμενος δεν αναφέρει συγκριτικά στοιχεία, εκκαθαρίσεις του από άλλους ΟΣΔ, ούτε προσκομίζει άλλες αποδείξεις. Εξάλλου, όπως αποδεικνύεται από την από 16.10.2023 ως άνω βεβαίωση που προσάγεται μετ' επικλήσεως από το ενάγον, το τελευταίο δεν έχει εισπράξει κανένα ποσό για τον εναγόμενο ως δημιουργό. Δεδομένου όμως ότι διανέμονται εισπραχθέντα δικαιώματα, δεν γεννάται αξίωση επί μη εισπραχθέντων. Για τους ανωτέρω λόγους η προβαλλόμενη ένσταση περί συμψηφισμού κρίνεται απορριπτέα προεχόντως ως αόριστη, αλλά και ως νόμω αβάσιμη.

(Τακτική Διαδικασία)

Ακόμη, το ενάγον ν.π.ι.δ. από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου υπέστη ηθική βλάβη, καθόσον προσβλήθηκε η πίστη, η υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές ως Οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και συνεπώς, σύμφωνα με τις παραπάνω ειδικές διατάξεις του ν. 2121/1993, σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις περί αδικοπραξίας του Α.Κ (άρθρα 59, 60, 914 και 932 Α.Κ) δικαιούται χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση αυτής. Αναφορικά με το ύψος της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη το ενάγον, ενόψει των συνθηκών υπό τις οποίες έλαβε χώρα η ένδικη αδικοπραξία, του είδους, της βαρύτητας και της έκτασης της προσβολής του ενάγοντος, της βαρύτητας του πταίσματος του εναγομένου, της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών και των εν γένει περιστάσεων, όπως εκτιμώνται με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, αυτό, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, ανέρχεται στο ποσό των 200 ευρώ, κρίνεται δε εύλογο και συνάδει με την απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. αρχή της αναλογικότητας, απορριπτόμενου του επιπλέον αιτούμενου ποσού ως αβασίμου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει, απορριπτόμενων όλων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών και ενστάσεων του εναγομένου ως αβασίμων, να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αγωγή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη, κατά την κύρια βάση της, παρελκομένης της εξέτασης της επικουρικής τοιαύτης, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στο ενάγον ν.π.ι.δ. το συνολικό ποσό των [4.850,88 € + 200,00 € =] 5.050,88 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επιδόσεως της κρινόμενης αγωγής, ήτοι από την 02-06-2023 και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό, ως προς το ποσό των 2.000,00 ευρώ, διότι κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι και η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατόν να επιφέρει σημαντική ζημία στο ενάγον, ενόψει του γεγονότος ότι πολλοί από τους εκπροσωπούμενους δικαιούχους αποβλέπουν στα έσοδα αυτά για τη συντήρησή τους (άρθρο 908 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ). Τέλος, μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματός του, πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εναγομένου, ανάλογα με την έκταση της νίκης και

της ήττας των διαδίκων (άρθρα 178, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στο ενάγον ν.π.ι.δ. το συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων πενήντα ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (5.050,88), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επιδόσεως της κρινόμενης αγωγής, ήτοι από την 02-06-2023 και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου την πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη Λευκάδα στις 21 Μαρτίου 2024, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ